

Előfizetési árak:

Egész évre . 2) kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pécsvárosi polgári kör.

Pécs, 1900. január 12.

A tegnapi városi közgyűlésen ismét fölhangzott a vád, hogy a tanács elzárkózik a nyilvánosság elől, mikor a közgyűlés elé terjesztendő ügyeket rendszerint az utolsó órában készíti elő s a tárgysorozatot oly későn juttatja a bizottsági tagokhoz, hogy ezekre nézve a bizottsági tagoknak fizikai lehetetlenség magukat eleve tájékoztatni, sőt megcsinálni — mint éppen a tegnapi közgyűlésen is történt — hogy a meghívónak elkészen történt kézbesítése folytán a bizottsági tagok egyszerűen elűttenek indítványozási és interpellálási joguktól.

A polgármester erre kijelentette, hogy maga is óhajtaná tartja, miszerint a bizottsági tagok a tárgyalandó ügyeknek minél alaposabb ismeretével jöjjenek a közgyűlésre s hogy ez megvalósuljon, kívánatosnak jelezte, mikép városi egylet kebelében tárgyalják előre a város ügyeit.

Ime, a közgyűlési terem nagy nyilvánossága előtt elhangzott folytonos támadások mégis csak megváltoztatták a torony alatti gondolkodást s a mitől még pár év előtt rettegetek, mint a tűztől, most már maguk is óhajtaná tartják.

Lehetetlen, hogy a polgármesternek tudomása ne legyen róla, mikép van ne-

künk már ilyen városi egyletünk; az igaz, hogy csak papiroson, de hogy az rövid, de éppen nem hatástalan működés után végkép megszűnt működni, annak kuforrását megint csak a torony alatti urak vas-kalaposságában kell keresni.

Még a kilencvenes évek elején a közügyek iránt élénken érdeklődő, de a városházán független gondolkodásuk miatt a fekete könyvbe beirt polgároknak egy kicsiny, de lelkes csapata más városok példájára a városi ügyek előzetes megbeszélése, a bizottsági tagok helyes informálása és a városi közügyekben egészséges közvélemény alakítása végett elhatározta, hogy „Pécsvárosi polgári kör” cím alatt olyan városi egyletet alakít, a milyent a polgármester tegnap emlegetett a közgyűlésen.

Meg is szerkesztették az alapszabályokat és jóváhagyás végett fölterjesztették a belügyminiszterhez. De milyen meglepetést tartogattak számukra! A Szapáry-kormány az alapszabályoktól megtagadta a jóváhagyást. Minthogy más városokban ilyen egyesületek akadálytalanul működhettek, sőt a pécsvárosi kör alapszabályai egyenesen csak egyszerű másolatát képezték a pozsonyi városi kör alapszabályainak, melyek kormányhatósági jóváhagyást nyertek, a pécsi kör alapszabályainak visszautasításában mindenestre egy titkos kéz működését kellett keresni s ezt a kezdeményezőknek nem is volt nehéz föltalálniok

a pécsi városházán, a honnét az az információ ment a kormányhoz, hogy annak a városi egyletnek a megalakulását minden áron meg kell akadályozni, nem az alapszabályok s az azokban kifejezésre jutó cél miatt, hanem a kezdeményezők személyisége miatt, akiket mint valóságos anarchistákat festettek le a kormány előtt.

Ennek az információnak olyan erős volt a hatása, hogy a Szapáry-kormány nem restelte blamálni magát az alapszabályok visszautasításával és kormányválságnak kellett közbejönni, hogy az ige testté lehessen s a pécsvárosi polgári kör megalakulhasson.

Mert a Wekerle-kormány 1893-ban helybenhagyta az alapszabályokat s a kör megkezdte működését. Persze képzelhető a torony alól dirigált üldözés közepette milyen lehetett ez a működés. A városházán ki volt mondva az anathéma a körre, a polgárságnak az a része tehát, amely föltétlen hódolattal tekintett mindig a városház tornyára, a melynek árnyékában örködött a város feje mindnyájunk nyugalma és boldogsága fölött, szent borzadálylally kerülte még a tájkát is annak a körnek, nehogy a fő-fópasa előtt abba a gyanuba keveredjék, hogy ilyen istentelen társaságba keveredett.

Ez persze még inkább bátorította a nyilvános bírálattól retteget hatalmas urakat annak a rágalomnak a terjesztésére,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Árvácska.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtta: Jámbor József.

I.

Zimankós téli idő volt. Vastag hóréteg fődte a földet; a holdvilág sugarainál úgy villogott a hó, mint a mikor a harmatcseppekre ráveti felkelő sugarát a felkelő nap. Párosával mentek a falu leányai a fonóba. Némelyek nevetgélve, mások dalszó mellett mentek az öreg Tercsi néni nádfődeles kis házacskájába; oda, hol leányok, legények találkoznak. A falu — mondhatni minden fiatalabb házaspárja — innen került egymáshoz. Az öreg Tercsi néni boronálta össze a fiatalokat. Minden leánynak tudta már a választottját, csak az ő 18 éves leányáról nem gondoskodott. Ritkán engedte be Tercsi néni fogadott leányát, azt a szőke haju, égszínkék szemű, operpiros ajku aranyos teremtést a többi fonóbéli leányok közé. Mindig, még éjjelen is munkát adott a leánynak, csak hogy ne legyen tétlenül s ne jusson még észébe is az, a mi a többi falubeli férjhez menő leányok gondolatát foglalkoztatja.

Rosszul, igen rosszul bánt fogadott leányával, Árvácskával. Így hívta csak a leányt.

Hogy miért hívta mindig így Tercsi néni azt a gyönyörűsége teremtést, azt itt nem akarom leírni, hanem csak azt említem meg, hogy mikor az öreg anyóka a kis leányt fehér pólýába takarva a falu végén egy buza-kereszt mellett megtalálta, nem volt ott semmi sem, a mi a kis ártatlan angyalka igazi nevét fölfedeztette volna vele; elkeresztelte tehát Árvácskának.

Vigan voltak leányok, legények Tercsi néni fonójában. Egy részük dalozott, más részük a szoba egyik sarkába huzódva, fejüket összedugva susogtak valamiről. Hej, de sok szerelmes szó hangzott el a lányok ajkáról, mire a kis leány arca elpirult, szemét lesütve hallgatta tovább azokat az édes, sokat ígérő szavakat, mit neki a legény mondott.

Mikor aztán az egyik része a társaságnak unni kezdte a maga nótáit fujni, egyszerre, mintha összebeszéltek volna, ugráltak fel ülőhelyükből és kérték Tercsi nénit, hozza be Árvácskát, hogy az dalolna. Sokáig kellett az öreg anyókat ostromolni, míg engedett a kérésüknek és behozta leányát. Magasan járt az égen a pásztorcsillag, mikor Árvácska anyja hívására bejött a többi leányok közé. Tárt karokkal futottak elébe a leányok s úgy köszöntötték, hogy mindegyik egy igaz szívből csókot nyomott piros ajkára.

A legényeknek meg titkon dobbant szívük a Tercsi néni Árvácskájáért.

— Isten hozott közibénk! — Már azt

hittük, nem is jösz hozzánk. — Ide ülj mellém. — A sok hívásra azt sem tudta, hogy melyikük mellé üljön. Hogy aztán mindegyiknek eleget tegyen, hát körbe ültette a leányokat; azok mögött a legények telepedtek le, ő meg a kör közepén fogott helyet magának.

Most kezdődött csak meg igazán a könnyörgés, a kérés. Az egyik ezt a dalt, a másik amazt mondta, hogy dalolja el.

Árvácska oly egykedvűen hallgatta végig azt a valóságos dongó zugást, mintha mit sem hallana. Az ő gondolatai messze jártak. Merőn nézett a kis ablakokra, mintha várna valakit, valami benső fájdalomtól könyek gördültek alá szemeiből.

Egyszerre csend lett. Még a légy repülését is meglehetett volna hallani; csak egy sziv, az dobogott, az vert oly erősen, nagyon, fájdalmasan.

Gyöngyvirágos selyem kendőm esküvőre varrattam,
Hej de jó lesz szemfedőnek, hisz oly árván
maradtam . . .

Minden szem könnyekkel volt tele, de még a leányok is megsiratták ezt a dalt.

— Halljátok leányok, ez az én legkedvesebb nótám. Pedig ugy-e, milyen szomorú? Ilyen az én szívem is.

Nem állhatta szó nélkül Ferkó, a falu egyik jobb módú legénye.

— Ejnye, Tercsi néném, miért nem kötetted be a leánya fejét valamelyik legénynyel?

hogyan az a polgári kör tulajdonképpen összeesküvők tanyája, akik személyes ellen-szenvből, vagy Isten tudja miféle mellék-érdekből föl akarják robbantani a város-házát, a békés polgárok boldogulásának ezt az utolsó mentsvárát.

Igy kényszerítették bele a polgári kört az egyoldalúságba, mert hát abban bizony soha sem volt szerencsénk nemcsak a tanács tagjaihoz, de még olyanokhoz sem, akik a tanácsnak a városi közügyek tárgyában elfoglalt álláspontjuk képviselték volna. És mégis a kör működésének hatása elvitázhatatlanul érezhető volt az akkori közgyűlési tárgyalások sima, tárgyilagos s mégis behatóbb menetében.

De milyen óriási fáradságba került ennek az eredménynek a kivívása is. Más városok hasonló egyesületeiben maguk a tanács tagjai szokták a tárgyalandó ügyeket ismertetni s megadni mindazokat a fölvilágosításokat, a melyek szükségesek, hogy a bizottsági tagok minden részletét eleve megismerjék a közgyűlés elé kerülendő ügyeknek; itt a kör tagjai közül kijelölt előadóknak kellett a városházán lótni-futni, míg az iratokat megkaphatták, áttanulmányozták s azokból maguknak jegyzeteket készítettek, hogy aztán a kör ülésén referálhassanak.

Képzeltető, hogy ilyen fárasztó s mindamelllett hálátlan munkára nem sokan és nem sokáig vállalkoztak, főleg mikor rendszerré vált az ügyek tanácsai előkészítésének az utolsó órára való halasztása s így a legfontosabb ügyek aktái a kör ülése előtt háromszoros lakat alatt állottak.

Mindez a kör eszméjének leglelkesebb hiteit is lassankint elkedvetlenítette; az ülések mind ritkábbakká váltak s végre diadalmasan dörzsölhette kezeit a nagy mogul torony alatt: a kör, a melyet már születése előtt halálra szánt, kimult csendesen, végkép megszűnt működni.

S ime most elkövetkezett az idő, mikor a torony alatt érzik a hiányát, mert hát rosszra fordult az idők járása s be-

látják, hogy az elégtelenséget elfojtani többé nem lehet s annál hevesebben tör ki az egyetlen helyen, a közgyűlésen, ha másutt nincs alkalma megnyilatkozni.

Hát ha őszinte az az óhaj a torony alatt, a minek a polgármester tegnap kifejezést adott, semmi sem könnyebb, mint azt megvalósítani. Itt vannak a pécsvárosi polgári körnek kormányhatóságilag jóváhagyott alapszabályai. Tessék őket életre kelteni, a kört újra megalakítani; de hogy működése eredményes is lehessen, egy mindenestre szükséges lesz, az t. i., hogy szakítsanak azzal a rossz szokással, amely az eszmének megpendítésére tegnap is alkalmul szolgált: ne hagyjanak mindent az utolsó pillanatra, mert ha ezt folytatják, ugyan mikor lesz alkalma a városi körnek a közgyűlési ügyeket előzetesen tárgyalni, a melyeket még a tanács nem készített elő?

H i r e k.

Pécs, 1900. január 12.

A nagyszakállas ur története.

Egyik kávéházban naponként ott üldögélt az utóbbi időkben egy ur, a kinek feltűnően hosszú nagy szakállá volt. Leért egészen a melle közepéig. Egyszer az egyik ismerőse, sokáig nézve a rengeteg szakállat, hirtelen e kérdéssel fordul a nagyszakállu urhoz:

— Ugyan mondja csak kérem, mi az ördögöt csinál ön ezzel az irtózatossákkal, mikor alszik? A paplan alatt van-e ez olyankor, vagy a paplan fölött?

A nagyszakállas ur elmosolygott a különös kérdésre s könnyedén felelte:

— Biz' azt én jómagam sem tudom, hol van olyankor a szakállam.

Másnap délután ismét találkozik a társaság a kávéházban.

A kíváncsi ur tüstént megkérdi a nagyszakállast:

— No, hát hol tartotta az éjjel a szakállát?

— Eh — viszonzá a nagyszakállas bosszusan — az ördög vinné el a kérdéseit, egész éjjel nem tudtam aludni ön miatt. Ha a paplan alá dugtam a szakállamat, olyan érzésem volt, hogy rendszeren a paplan fölött szoktam tartani.

léje házába. Tercsi néni kikísérte a falubelieket a kis kapuig. Árvácska meg álomra hajtá fejét. Ugy tett, mintha aludnék. Az öreg anyóka látta, hogy leánya alszik, nem akarta háborgatni. Majd számol vele reggel. Hej, pedig ha tudta volna, mi történik addig.

II.

Beborult az ég. Megengedett a hideg is. Sűrűen hulltak a hópelyhek. Nem tudott aludni Tercsi néni; kiment a fonók szobájába s ott lehevert a fehérre meszelt nagy banya-kemence melletti ágyára. Tarka-barka képek vonultak el a szemei előtt. De végre is a természet követelőleg lépett fel s az öreg anyóka elaludt. Mélyen hortyogott. A konyhában hallgatta ezt a leánya. Most már tudta, hogy alszik. Letérdelt az ajtó előtt és imádkozott. Imájában hálákat rebegett az Ég Urához, hogy mostoha anyja felnevelte, hogy az éhenhalás borzasztó kínjai közül magához vette. Imája után sirt, zokogott, kérte, hogy bocsássa meg, ha itt hagyja. De ezt azért teszi, mert szeret. Szeretett, de tudta, hogy ha ezt anyja tudja, soha se lesz boldog.

Kopogtak az ablakán. Árvácska még egyszer ránézett a szoba ajtajára és a szerető gyermek csókjait szórta kezecskéjével nevelő anyja felé.

Meggyújtotta mécsesét és kinyitotta az ablakot. Koromfekete szemü, napbarnított arcu férfi állott kívül az utcán.

Mikor pedig a paplan fölé tettem, az a gondolat kintott, hogy rossz helyen van. Egész éjjel cserélgettem a szakállam helyét és nem bírtam lehunyni miatt a szemem.

Harmadnap, mikor a társaság ismét találkozott a rendes kávéházi asztalnál, a kíváncsi ur részvétellel kérde a nagyszakállast, a ki láthatólag levert és kimerült volt, hogy hogyan töltötte az éjszakát?

— Esküszöm önnek — válaszolta az mérgesen — hogy ostoba kérdése óta nincs egy pillanatnyi nyugodalmam. Egészen megzavart az a kérdés, hol tartam éjjelenként a szakállamat? Már mindent megpróbáltam, fekdtem oldalt, a párnára borulva, sőt inkább nem takaróztam be, hogy ne kelljen se felül se alul tartani a szakállamat és mégsem bírtam egy pillanatra sem lehunyni a szemem.

Negyednap a nagyszakállas ur már közel járt az örülethez. Már orvosnál is volt, sőt már Budapestre akart utazni kiváló orvos-professzorok tanácsát kikérni az álmatlansága ellenében.

Végre ötödnap örömtől sugárzó arccal jelent meg a kávéházban. A társaság alig ismert reá.

Mert a hosszú, fényes, fekete szakállá, a mely a mellét verte bokros uszályával, amely külsejének egyetlen büszkesége volt, már nem vala létező dolog többé.

A nagyszakállas, hogy álmát visszanyerje, kénytelen volt a páratlan fényes fekete szakállát irgalom nélkül, tövig leborotvtatni . . .

— Most ismét boldog vagyok! — kiáltott fel és barátságosan letelepedett a kapuciner mellé.

Napirend 1900. január 13-án.

Naptár: szombat, jan. 13. — Róm. kath.: Vidor. — Prot.: Vidor. — Görög-kel.: (jan. 1.) — Zsidó: Schebat 13. — Nap kel 7 óra 46 perckor; nyugszik 4 óra 30 perckor. — Hold kel délután 2 óra 53 perckor; nyugszik reggel 6 óra 12 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagy és délen esapadék várható.

Jogászbál a Nemzeti Kaszinóban. Államvasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban.

Zsolnaygyári tűzoltók bálja a Scholz-sörházban. Színház: »Kurucfufang«, másodsor.

— (Bulletin a vizről.) A tettye vizállása ma a következő:

»Vizállás 12-én reggel 6 órakor: a tettyei viztartóban 1000 m³; az ellentartóban 1250 m³ viz volt s a hosszafolyás 24 óra alatt 685 köbméternek találtatott.«

— Az én Istenem adjon neked jó estét Árvácska lelkem.

— Hozott Isten Göndör Pista szívem. Olyan régen vártalak, hogy csak szólhassak veled — szólt a leány s figyelmesen nézett a legényre.

— Árvácska lelkem, tudod, hogy miért jöttem s még ráérsz időt vesztegetni? Jer velem gyorsan, viszlek messze, egy szebb házába, hol szerelmünket nem zavarja senki. Itt az ideje, hogy velem tarts. Hisz te magad mondtad ezt nekem, szerelmes életem, ne hagyj soká várakozni, ne gyötörd a szívem. Siess, míg meg nem virrad.

Fényes nappal lesz, melengetően fog majd a nap sütni, mikor túl e vidéken egy szebb, jobb helyen leszünk. Sirt a leány, keservesen zokogott. Felvált már öltözve. Kirántotta kezét Göndör Pistából s mint vihar, oly gyorsan künn volt az utcán. Göndör Pista nyergébe ültette Árvácskát, megsarkantyuzta a lovát s repültek, mint a madár. Kimentek egy szebb világba, egy jobb házába, élni boldogan. Hanem a sors kegyetlen volt. A viharos napok elszólitották Göndör Pistát szeretett Árvácskájá mellől. Megható volt a bucsuzás. Árvácska szive majd megszakadt bánatában. Egy vigasza volt csak. A szive alatt hordott egyetlen magzata táplálta édes reményekkel Árvácskát s piciny hajlékában két kis galambjával mulatozott. Ezek voltak a vigaszai, amaz volt

Nézzen körül néném, vagyunk mi annyian, hogy jut neki is egy közlünk.

— Eh, Fercsi fiam, ne tanitgass engem az efféle dolgokra. Gondolj te magaddal. Aztán nem félsz, hogy megnehezted rád a Nagyék Mariskája? — Talán bizony te köszörülöd a fogad rája. Ugy-e, nem volna rossz, mi? Te, te csacska. Olyan voltál teljes életedben. A gyerekek közt is mindig biráskodtál. Pedig most nem úgy lesz ám, a hogy gondolod. De nem ám!

Igy kiabált az öreg anyóka Ferkóra, aki megszegegyenülve hallgatta mindezt végig.

Annyit azért mégis oda mondott az öregnek, hogy néném asszony azért ne gondolja ám, hogy úgy lesz, a mint maga gondolja. No de nem ám. Árvácska kis fejét tenyerébe hajtva, gondolatokba merült. Mintha ott se lett volna. Pedig elég hangosan beszélt az anyja.

Mély, bús hangon kezdett dalolni Árvácska valami olyan dalt, ami Nagy Ferkót kikergette a fonószobából. Figyelmes lett arra minden lány, minden legény, mert odakünn ugyanazt dalolta egy férfi hangja is. Azt gondolta mindenki, hogy Nagy Ferkó is evvel a nótával akarja elaltatni Árvácskáért forrón dobogó szívét.

Pedig nem úgy történt. Nem Ferkó volt az. A dalnak vége is lett. Széjjel mentek a leányok, legények. Mindenki a saját, édes szü-

— (Kinevezés és helyettesítés.)

Báró *Fejérváry* Imre főispán a Pécs szabad kir. város törvényhatóságánál ujonnan rendszerezett közigazgatási gyakornoki állásra — az államtudományi államvizsga sikeres letételét igazoló bizonyítványnak egy év alatt leendő bemutatásának kötelezettsége mellett — *Gúth* Béla végzett joghallgatót kinevezte. Továbbá *Szemrád* Tivadar városi II. oszt. irnokot I. oszt. irnokká, *Császár* Károly és *Kovács* Károly városi díjnokokat II. oszt. irnokká helyettesítette.

— (A „Pécs-Baranyai Sport-Egyesület“) folyó hó 21-én délután 3 órakor az egylet helyiségében (Magyar király-szálloda I. emelet) tartja évi rendes közgyűlését. Tártyak: 1. A választmány jelentése a lefolyt évről. 4. A pénztári jelentés s a felmentvény megadása. 3. Az évi költségvetés megállapítása. 4. A tisztikar s a választmány megválasztása. 5. Indítványok. Indítványok a közgyűlést megelőzőleg nyolc nappal előbb a választmánynak írásbelileg küldendők be. A vidéki tagok, ha a közgyűlésen meg nem jelenhetnek, személyre szóló megbízó levéllel érvényesíthetik jogaikat.

— (Adakozás.) A havi-hegyi kápolna mellett emelendő kőkeresztre adakoztak: Ózv. *Wirth* Terézia (Báttaszék) 1 frtot és özvegy *Szabóné*, szül. *Finta* Borbála 1 frtot.

— (Befujta az utat a hó.) Folytathatnám, hogy céltalanul fut nem ugyan a fakó, hanem Pécs szabad királyi város lakója; azaz, hogy még sem annyira céltalanul, mint inkább bizonytalanul, folytonosan balancirozva, hogy esetleg a nyakát ne törje ki, mert bizony ez nálunk könnyen megeshik, különösen a kissé lejtősebb utakon. Nem elég, hogy a járdákat nem tisztítatják azonnal le, sőt még csak be sem hintik, hanem a rőndnek éber őrei csak mosolyognak azon, hogy a hazasiető iskolás fiúk s inasok vegyesen felcsuszkálják az utakat. Ha egy elrejtett utcában történnék ez, nem is tudnánk felőle, de mikor a korzón, a főutcán tapasztaljuk ezt, nem hallgathatjuk agyon. Ma már csak azért

öröme, mindene. Még ezt az örömet is megirigyelte a sors. Fekete pecsétetes levelet hoztak Árvácskának. A levél okozta fájdalom kimondhatatlan volt. Egyedül a világban, senkije, aki védőszárnyai alá vegye a gyenge nőt. Bucsut vett a kis háztól, a kedves virágoktól, bucsut a galambkától, és ment, ment messze, oda, ahonnan a feketepecsétetes levél jött.

III.

Más volt az égája, szelidebb a levegő; de szivetrázó jelenet tanuja volt a vértől áztatott zöld mező. Halottak testén járt-kelt a kékbeöltözött Árvácska. Gyöngyvirággal kivarrt sárga selyemkendőjével törülgette könyeit. Egyszerre egy halomhoz ér és hirtelen megáll. Szemeit az ég felé szegzi, keble összeszorul és szíve meghasadt. Megtalálta hűn szerető férjét. Szívén keresztülllóve feküdt a földön Göndör Pista, mikor a felesége mellé roskadt. Találkoztak oda fönn.

Nemsokára az eset után, a kis halmon apró kék-sárga színű virágocskák bujkáltak elő a vértől áztatott földből, melyekből többet egy arra felé élő pásztor kis fiacskája vitt haza nagy örömmel. Ilyet ők még nem láttak. Nem is tudta a nevét annak a szép kis virágnak a pásztor, de mivel a kis fia árva gyermek volt, elnevezte Árvácskának. Azóta van árvácska virág nálunk is.

sem lehetünk elnézők a kapitánysággal szemben, amennyiben a tegnap folyamán e szibériai állapotoknak egy bájos lányka lett az áldozata. Csak egyszerűen konstatálni akarom a tény. *Fischer* Gizella a Róth előtt megcsuszott s oly szerencsétlenül esett, hogy az egyik lábát kitörte s a jobb karját kifecamította. Ez tegnap volt és még ma sem történt semmiféle intézkedés, legalább in facto nem. S ha így marad, ki tudja, nem lesz-e emberéletben kár. Ugy látszik, hiába minden panasz s a filippikák is teljesen hatástalanok volnának; addig e sikamlós állapotok meg nem javulnak, míg az intéző körök egyedei közül valaki nem lép véletlenül két lábbal egyszerre. Ez bizonyára segítene a bajon.

— (Tűzhalál.) Tűzhalálnak esett áldozatul karácsony másodnapján Szent-András pusztán *Mérges* Mihályné szül. *Ujvári* Éva 63 éves béreasszony. Hanzély János földbirtokos egyik cselédháza gyuladt ki s a tűz oly gyorsan terjedt el, hogy a szerencsétlen asszony bennégett. A tüzet *Mérges* István béres hasonnevű 5 éves fiacskája okozta, a ki magára hagyatva a konyhában tűzzel játszott, a mitől a nádas fedelű ház meggyuladt. Az uraság kára 2700 korona.

— (Postások és vasutasok bálja.) A pécsi posta-távirdai és vasuti tisztviselők — mint értesülünk — szintén rendeznek a farsangban táncmulatságot. Erre vonatkozólag a bálbizottság folyó hó 15-én (hétfőn) este félkilenc órakor a Royal-kávéház külön helyiségében ülést tart, hogy megbeszélje előkészületeit a bálnak, mely bizonyára egyike lesz a farsang legsikerültebb táncmulatságainak.

— (Állami kedvezmény.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, a m. kir. pénzügyminiszter hozzájárulásával, az 1890. évi XIII. t.-cikkben meghatározott állami kedvezményeket a *Hirschfeld* Samu söröző és műjéggyáros cég műjéggyári ipartelepe részére, a nevezett cégnek 1899-ben ez iránt beadott kérelme alapján, az 1899. évi január 1-től számítandó 5 évre engedélyezte.

— (Halált okozó ebmarás.) Nagy kinok között halt meg Mészla községben Horváth Mihály husz éves legény, *Horváth* József módos gazda fia, a kit még a tavasszal harapott meg a veszett kutya. Mint értesülünk, Horváthék kutájuk még a tavasszal veszett meg és mielőtt elpusztították volna, megmarta saját kölykeit. Ezeket is kiütött a veszettség, miért is Horváth Mihály agyon akarta őket ütni. A hajsza közben egyik kiskutya megkapta Horváth kezét és fogaival kissé megkarcolta. A karcolás jelentéktelennek látszott és a fiatal ember nem is törődött vele. S most kilenc hónap után kitört rajta a szörnyű betegség és meghalt.

— (Meghamisított postautalvány.) *Lenz* Antal szátkai lakos nevére utalványon pénz érkezett s a mórágyi postamester ki is fizette a 160 koronát, később azonban észrevette, hogy az utalvány hamisított, mert a 30 frt 80 frtra lett kijavítva. A csendőrség nyomozást tartott ebben az ügyben és kiderítette, hogy a hamisítást maga *Lenz* követte el. Az eset feljelentetett a bíróságnak.

— (Dráma az utcán.) New-York legélénkebb utcáján karácsony előtt való nap, megragadó tragédia játszódott le. Délben, a mikor az utcán szokatlanul sokan jártak, egy-

szerre négy pisztolylövés riasztotta meg az embereket. Egy előkelően öltözött ur meg akarta ölni mellette levő feleségét és gyermekét s a mikor sötét szándéka nem sikerült, maga ellen fordította a fegyvert. A golyó száján keresztül az agyába furódott s néhány pillanat alatt megölte. A borzasztó eset leírhatatlan zavart okozott. A járó-kelők összevissza szaladgáltak, a kocsiközlekedés megakadt s ezer meg ezer ember tolongott a szerencsétlenség helye körül. A szegény asszonyt és gyermekét egy kocsiban a rendőrségre vitték, a hol elmondta, hogy férje művész volt, de már öt hónap óta nem tudott állást kapni s családja rettenetes nyomorba jutott. Az asszony egy idő óta külön élt s magát és gyermekét kézimunkával tartotta fenn. Férjével addig nem is akart élni, a mig nem lesz képes róluk gondoskodni. A szerencsétlen ember ezt valószínűleg annyira szívére vette, hogy elhatározta, hogy családját és önmagát megöli.

— (Az első szombat.) Holnap lesz a farsang első szombatja. És nem kevesebb mint három táncmulatság lesz holnap estére, a mi előre is jelzi, hogy bizony a farsang első szombatja zajos és élvezetes lesz. Holnap lesz a *jogászbál* a Nemzeti Kaszinóban; a *Zsolnaggyári tűzoltók* bálja a Scholtz-féle sörházban és a *vasuti műhelymunkások* bálja a Vigadóban. A vidéken *Villányban* lesz holnap táncestély, hol a Pécs-baranyai Sport-egylet villányi tagjai rendeznek táncmulatságot a Vorlicsek féle szállodában.

— (Tolvaj cigányasszony.) *Szabó* András, magyarpeterdi lakosnál a minap egy kártyavető cigányasszony fordult meg, a ki mikor eltávozott, eltűnt vele egy csomó ruhánemű is. A tolvaj cigányasszonyt azonban csakhamar elfogták *Gyenis* Rozi cigányasszony személyében, ki most a börtönben várja büntetését.

— (A pécsi munkásképző egylet) tánciskola ifjusága folyó hó 20-án (szombat) az egyleti helyiség nagytermében zártkörű farsangi táncvigalmat rendez. Belépti díj személyenként előre váltva 60 fillér. (30) a pénztárnál 80 fillér (40.) Kezdeté 8 órakor. A zenét *Tóth* József zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók *Csapó* József cukrászdájában, *Petrovics* Dezső fodrászüzletében és az egyleti helyiségben, *Gyár-utca* 7. Jó ételekről, italokról és pontos kiszolgálásról gondoskodik *Novák* János, vendéglős.

— (A remete tragédiája.) *Pennsylvania* őserdeiben egy vadásztársaság cserkészett a minap. Cserkészés közben, a rengeteg mélyében, sűrű bozót kellő közepében, tágas sziklaodura bukkantak. Az odu mellett kis veteményes kert volt, nyílásánál pedig néhány darab szerszám: gereblye, ásó, fakulacs és korsó heverték. A barlang belsejében, kemény vackon, galambosz haju remete heverészett. Ráncos, barázdás ábrázata részvéte nélkül bámult az idegenekre. Midőn megszólították, mély torokhangon megszólalt:

— Távozzatok innen! — mondá — Beteg vagyok és meg fogok halni! Nem akarok látni benneteket, távozzatok innen emberek!

A vadászok megriadva hátráltak az üreg nyílásáig, hol vezetőjük egy környékbeli paraszt, elmesélte a haldokló remete szomorú történetét. Valaha jómódu földbirtokos volt és nőül vett egy szép, fiatal leányt, ki házasságuk tizedik napján, hegymászás közben megcsuszamlott a sikos sziklatalajon és a mélységbe zuhant. Boldogtalan férje akkor vonult a rengetegbe s azóta, 50 esztendő múltán sem

távozott onnan. A parasztek babonás félelemmel elkerülték barlangját s az új generáció már valóságos legendakört vont körötte.

— **(Öngyilkosság.)** Preicher András nagy-székelyi erdőőr szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. A szerencsétlen embernek súlyos anyagi gondok adták kezébe a fegyvert, melylyel aztán megmenekült minden további zaklatástól.

— **(Polgári táncvigalom.)** Hertenberger József febr. hó 15-én (csütörtökön) a »Vigadó« disztermében zártkörű polgári táncvigalmat rendez. Ez alkalommal Farkas Sándor teljes zenekara fogja a zenét szolgáltatni. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett 2 koronával válthatók özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében, Kerner János és ifj. Rézbányai János kereskedésében; este a pénztárnál 2 korona 40 fillér. Kezdeté este 8 órakor. A vigalom rendezője a legjobb csárdás-táncos pár kitüntetésére jutalom-díjat tűz ki, melyet a jelenlevő közönség köréből alakítandó jury ítél oda.

— **(A titokzatos skatulya)** Csaknem minden muzeumban őriznek egy-egy lépcsélt skatulyát, amelyet csak bizonyos idő múlva szabad fölbontani. Így a British muzeumba még 1834-ben elhelyezett egy titokzatos csomagot Francis Douce, egy tekintélyes és igen gazdag könyvkereskedő azzal a föltétellel, hogy a skatulyát nem szabad fölbontani csak 1900. január elsején. Douce halála óta számtalanszor vitatták az angol lapok, hogy vajjon mi lehet a skatulyában; most, ujév napján, kiderült a titok: egy kötetre való igen gyöngé lírai vers volt a skatulyában. A versek szerzője maga Francis Douce volt, aki, mint az előszóban bevallja, ily módon akarta magának a hirnevet, sőt esetleg a halhatatlanságot biztosítani.

— **(Darabokra vágott asszony.)** Borzalmas eset történt a minap Lyon városában. Az elmúlt pénteken a Francheville-uton levő lakatlan villa őrzője a villa kertjében lévő vízmedencében egy nagy csomagot vett észre. A csomagot kihalászta, kibontotta és megdöbbenve látta, hogy a csomag egy emberi testrészt tartalmaz. A leletről azonnal jelentést tett a rendőrségnek, a mely elrendelte a medence szorgos átkutatását. A kutatásnál még hat hasonló csomagot találtak, a melyek mindegyikében emberi testrészek voltak. Egy fejet is találtak, a mely elég jól konzervált állapotban van. A fej 40—50 év körüli asszonyra vall; a koponya hátsó részén mély vágást észleltek. Másnap kizivatyuzták a vizet a medencéből, a melynek fenekén a aztán még egy fejet találtak, a mely azonban teljesen felismerhetetlen állapotban van. A titokzatos leltre még nem sikerült magyarázatot találni.

— **(Orvosság a féltékenységre ellen.)** Különös módon gyógyította ki egy altónai kereskedő feleségét a féltékenységből. A kereskedő rendszeren otthon költötte el estebédjét, azután felöltözött és elment hazulról. Felesége, ki nagyon féltékeny volt, alig hogy a férje becsukta maga után az ajtót, gyorsan utána vetette magát. Ezt a férfi észrevette és lassu léptekben haladt tova, hogy a felesége követhesse. Egyszerre meggyorsította lépteit, úgy hogy a felesége nem tudta elérni. Végre gyors léptekben hazafelé tartott. Ott a lakása ajtaja elé állott és várta míg a felesége hazajön. Midőn az asszony odaért, szabad folyást

engedett haragjának és fenyegette feleségét, hogy elválék tőle, mert késő este egyedül ment ki. Nagysokára tudta csak az asszony férjét lecsillapítani, midőn bűnbánó vallomást tett. Az asszony féltékenységből egyelőre ki van gyógyítva.

— **(Fát lopott.)** Gimes Gábor, mohácsiudvarosi lakos udvarában egyik közelebbi éjjel tolvaj járt. Az udvaron levő farakást dézsmálta meg a tolvaj, a kinek kedvezett a szerencse, mert senki sem vette észre s ugyancsak jó felrakodhatott téli fűtőszerrrel. A káros feljelentésére megindították a nyomozást a tolvaj után; eddig azonban nem akadtak a nyomára.

— **(Fényűzés a halálban.)** Egész vagyont nyeltek el azok a koszorúk, a melyekkel a new-yorki pénzarisztokrácia Vanderbilt Kornél koporsóját befedte. Még nem számították ki az összértéket a koszorúk óriási számának, a mit az ország s a világ minden részéből táviratilag rendeltek meg New-Yorkban, de minden bizonynyal jóval fölülmúlja azt az összeget, melyet a nagy angol-amerikai színűirő, Daly Ágoston temetésénél az egész közönség megcsodált. Ez pedig — a mint egy riporter kikutatta — több mint 12.000 dollárra rugott. Egy valódi óriása a koszorúknak az, melyet Mr. George Gould küldött a megboldogultnak s mely 20 dollárba került. De nemcsak a különlegességek országában, hanem Angliában is mesés összegeket adnak ki halotti koszorúért. A londoni legnagyobb világkertetészek egyikének állítása szerint lord Leigh-ton's temetésekör neki mintegy 5000 dollár (60.000 frt) megrendelése volt. És nem is túlzott az a számítás, hogy ennek a rettenetes értéknek legalább kétszeresét lehetett a Clarencei herceg koporsóján csodálni. A tavaly elhunyt Rothschild Ferdinand báró elhunytakor, kit Angliában általánosán tiszteltek és szerettek, szintén legalább 4000 font sterlinget adtak ki koszorúra.

— **(Elkeseredett diák.)** Kálmán József somogy megyei, vámos-hidvégi születésű 16 éves diákgyerek Budapesten tegnap délután a Dembinszky-utca 52. szám alatt, ahol kosztban volt, gyufaoldatot ivott s a mentők súlyos sérülésekkel a Rókus-kórházba szállították. A fiatal diákgyerek tegnap délelőtt magánvizsgát tett egyik fővárosi iskolában, de megbukott s e miatt való félelmében akarta elemészteni magát.

— **(A macskák városa.)** Michigan államban levő Adrian nevű városkában van a legtöbb macska. Adriannak mindössze 1100 lakosa van és mégis, a macskák száma jóval túlhaladja a 3000-et. Az utóbbi hónapokban a macskák annyira elszaporodtak, hogy akadályozzák az embereket a rendes foglalatosságukban. A polgármester plakátokat ragasztatott ki, a melyben felszólítja a lakókat, hogy tehetségük szerint pusztítsák a nyávogó állatokat. A polgármester kiáltványának eddig még nem nagy eredménye volt. Adrianban még mindig a macska az úr.

— **(Újságírók gyűlése.)** A vidéki hirlapírók orsz. szövetsége e hó 14-én Szegeden igazgatósági ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. A felvételre jelentkező és kilépő rendes tagok kérvényeinek elintézése. 2. A tagdíjakkal 6 hónap óta hátralékos rendes tagok törlése. 3. A nyugdíjintézet első osztályába fölvételt kérő tagok kérvényeinek elintézése. 4. Se-

gélyezések. 5. Az 1899. évi zárszámadások előterjesztése a felügyelő bizottság javaslataival. 6. Az elnökség előterjesztései. 7. Indítványok.

— **(Asszonyok és lányok egymás ellen.)** Nagy háborúság dúl a bostoni hajadonok és asszonyok között. A casus belli az, hogy a lányok állást foglaltak a férjes nők pénzkeresete ellen. Hogy a lányok kellő súlyt kölcsönözzenek akciójuknak, egyesületet alapítottak, a melyet »Lányok jogainak megvédésére alakult egyesület« neveznek s a melynek élén egy erőlyes fiatal hölgy, valami Miss Minna Peters áll. A mozgalom célja, hogy férjes asszony ne kaphasson munkát mindaddig, amíg csak egy foglalkozás nélküli leány van. A harcot teljes erővel veszik föl a lányok, akik javarészt vendéglőkben és gyárakban vannak alkalmazva és a főnökökkel és gyárigazgatókkal folytatott tárgyalások eredménye nagyon kielégítő rájuk.

— **(Circe varázsa.)** Egy természet-tudományi folyóirat érdekesen igyekszik megmagyarázni azt a varázserőt, melyet az ó-görög mythologia Circe-nek tulajdonított. Circe, akit a mythologia mint Helios és Perseis Okeanides leányát említ, Circejum közelében Aäa-szigeten fényes kövekből épült palotában lakott, melyet szelidített oroszlanok és farkasok őriztek és ott idejét leginkább szövésével és énekléssel töltötte, Circe-t főképen az Odysseából ismerik. Odysseus bolyongásai közben többek közt Aäa szigetére is elvetődött, melynél hajótörést szenvedett. Odysseus társai beljebb mentek a szigeten és eljutottak a csodaszép palotához, hol őket Circe megvendégelte, de azután varázserejű növényekkel érintve, disznókká változtatta. Hermes megkönyörült Odysseuson és olyan füvet adott neki, mely a varázslatot megszüntette és így Odysseus társait visszanyerte. Circe varázslatainak leginkább a mandragonát használta, melyet Plinius »circea«-nak nevez. Circe varázsszkezei, úgy látszik, főképen narkotikus növényi mérgek voltak, melyek a megmérgezteknél mindenféle képzelődéseket szülnék. E mérgek ellenszerül a fokhagymát emlegetik s ugylát-szik, ezzel szüntette meg Odysseus is Hermes tanácsára, legalább Odysseus később ezt a növényt a varázslatok ellenszerül ajánlotta.

— **(Somogyvármegye közigazgatási bizottsága)** Kaposvárott ülést tartott Tallián Gyula főispán elnöklete alatt. A pénzügyigazgató jelentése szerint decemberben fizettetett 210.792 korona adó, az előző évi decemberben 28.825 koronával több; az egész évi befizetés 25.594 koronával kevesebb. Hátralék 51.074 korona. A közegészségügyi állapot kanyaró és vörheny terjedése által rosszabbodott, a kórházak teljesen megteltek. A tanfelügyelő jelentése szerint báró Hornig Károly veszprémi püspök a nagyhársági iskola felépítéséhez 4000 koronát meghaladó adománnyal járult. Kántor János kaposmérői tanító a gyümölcsfa-tenyésztés körül szerzett érdemeiért 200 korona jutalmat nyert; Dömös buzsáki anyakönyvvezető pedig hanyagságáért száz korona pénzbírságra büntettetett meg.

— **(A jótett jutalma.)** Egy német asztaloslegény vagy harminc esztendő előtt kivándorolt Amerikába, hogy szerencsét próbáljon. Fortuna istenasszony kedvezett az asztaloslegénynek, a ki Amerikában tekintélyes ember lett és nagy vagyonra tett szert. Szülőföldjével azonban állandóan levélileg érintkezett. Így megtudta, hogy egy derék asszony és leánya az ő legközelebbi rokonát, a ki szegény és beteges ember volt, csupán jószívűségből magukhoz vették és utolsó órájáig ápolták. Ez a nemesszívűség annyira meghatotta

az amerikai németet, hogy a két nőnek végrendeletében 40.000 márkát adományozott. Ezt az összeget a nemesszívű hölgyeknek már ki is fizették.

— **(Draskovich Károly halála.)**

Bécsben gróf *Draskovich* Károly tegnap este meghalt. A gróft tudvalevőleg tavaly nagy szerencsétlenség érte, a vadászaton hirtelen elsült a fegyvere és a golyók leszakították koponyájának egy részét. Az orvosok azt hitték, hogy a hiányzó koponya-részeket majd érclemezekkel lehet pótolni és a gróf életben maradhat. A család egy bécsi gyógyintézetbe szállította a szerencsétlen gróft, akit már kétszer meg is operáltak. Az operációk azonban nem segítettek, a gróf állapota tegnapelőtt már olyan rosszra fordult, hogy az orvosok minden reményüket föladták már. Tegnap este tíz óra felé aztán beállt a katasztrófa.

— **(Végzetes sajtóhiba.)** A toll embereinek mindig nagy a feljajdulása amiatt, ha sajtóhiba csuszik a közleményükbe. Pedig ez gyakran megtörténik. Egy ilyen sajtóhiba szerzett kínos pillanatot az egyik szomszéd város lapszerkesztőjének. Az történt, hogy a redakció helyiséget változtatott. Előbb, mondjuk, hogy a Liliom-utca 6. sz. alatt voltak, most a Rozmaring-utca 17. szám alá kerültek. Ezt persze dukál tudatni az olvasó publikummal is. A szerkesztő egy újdonságban meg is cselekedte ezt, irván a következőket: »Lapunk szerkesztősége régi helyéről a Rozmaring-utca 17. sz. alá költözvén át, ezentul minden a szerkesztőséget illető küldemény ide küldendő.« Ez ekként jó lett volna, de a szedők küldeménnyel helyett *költeményt* szedtek s most ismert és nem ismert poéták halomszámra küldik a költeményeket a szerkesztő nyakára. A levélhordó egyre-másra viszi részére a küldeményt, mely mind *költemény*. Hát ez az állapot sem utolsó a nap alatt.

— **(Új fogmosószer.)** Mikor az odolatba jött egy pár óriási reklám árán, senki sem hitte volna, hogy ez a folyadék egy hétköznapi anyagból, a mentonból készül, ami a szagos menta leveleiben is bőségesen található. Épen olyan közönséges dologból fog lenni a most föltalált új fogmosószer, amelynek összetételeit még nem tudja a föltalálón kívül senki, de amelyik a legnagyobb szaktekintélyek állítása szerint oly jó tulajdonsággal bír, hogy a száj minden bacillusát megöli s amellet még az emésztést is elősegíti. Föltalálója a száj bacillusainak kereste a megfelelő oldószerét, mikor rájött erre az új kitűnő fogmosószerre. Hogy mikor kezdik meg ezzel a szerrel a reklám-háborút, az a közel jövő titka.

— **(Költséges üdvözlő-kártyák.)** Épp úgy, mint nálunk, Angliában is divatos az a szokás, hogy az évforduló alkalmával az emberek írásbeli üdvözlésekkel árasztják el egymást. Mi azonban megelégszünk azzal, hogy egymást egyszerű fehér névjegyen üdvözljük. Angliában sok a pénz, tehát az angolok még ebben is óriási fényűzést fejtenek ki. Különösen most karácsonykor jött divatba az üdvözlésnek minél költségesebb formája. A gazdagabb angolok elefántcsontból, vagy igen finom vastag selyemből készített üdvözlő-kártyákat küldözgettek egymásnak. Kiválóan szépek voltak az elefántcsont kártyák, melyeket híres művészek rajzai díszítettek. A wa-

lesi herceg is ilyen elefántcsont-kártyákat küldött ismerőseinek, még pedig közel 400 darabot, melyek mindegyike egy fél guinea-ba (13 korona) került. Jóval értékesebb kártyákat küldött Viktória királynő az ő rokonainak. Az ugyancsak elefántcsontból készült kártyákat egy híres festő illusztrálta. Minden egyes kártya közel 250 koronába került. A legdrágább ilyen üdvözlő-kártyát egy kalkuttai cég készítette. A kártya félméter hosszú és 20 centiméter széles elefántcsont-lapból készült. Sok elefántot kellett megölni, míg egy ilyen hibátlan elefántcsontlapot készíthettek és a legügyesebb elefántcsont készítőknél teljes felévig kellett azon dolgozniok.

— **Az idegesség.** Ha faluhelyen járunk, olyankor, a midőn a földet művelni kezdik, rendesen erős, egészséges emberekkel találkozunk. A szabad levegő, a város rossz levegőjétől való távolság az egészség egyik fő feltétele. Néha azonban akad a vidékiek között olyan, kinek kevésbé erős szervezete, gyengébb vére nem tud a fárasztó földmunkálatokkal, a melyek a helyett, hogy az egészségre üdvösek volnának, még inkább lerontják, megküzdeni. Ilyenkor a munkát félbe kell szakítani. Abban az esetben, a melyről most beszélni akarunk, az idegesség okozta a bajt. Ha valakinek ilyen baja van, egész szervezete megcsinyli; az idegek többé-kevésbé megromlanak s ez az agyra és az érzékekre roppant káros hatással van. E baj külső megnyilatkozása igen különböző, de oka minden esetben a vér megváltozásában keresendő s a testi munka tulerőltetésének következménye. Ezért a vér helyreállítására kell a fősulyt fektetni; a Pink-pilulák mint a legjobb helyreállítói a vérnek, meg fogják adni a kívánt eredményt, úgy az idegességnél, mint a neuraszténianál, a férfi és nő elgyengülésénél, a gyermekbetegségeknel, amelyek rendesen a vérszegénység

magyar kormány alatt sem hagytak fel, a miért is aztán nem vette tréfára a dolgot az akkori belügyminiszter, hanem Ráday teljhatalmu kormánybiztost küldte le Szegedre, hogy a zsvány rabló, tolvaj és betyár urfiak közt csináljon rendet.

Nagy rémület lett ebből az Alföldön.

Teltek a szegedi vár börtönei egyre, napról-napra. Rettegott az a város, község vagy tanya vidék népe, a hol a Ráday katonái jártak.

Elég volt a legcsekélyebb gyanu arra, hogy ott teremjenek a Ráday emberei és vitték vason a deliquenst oda a többihez, a hol kisült az igazság.

Elszörnyűködve beszélt az alföldi nép, hogy most ezt, amazt: urat, mesterembert, kereskedőt, gazdát, zsellért vittek Szegedre. Olyanokat, kikről csak jót, de rosszat feltenni egyáltalán nem lehetett.

Senki sem tudta mit és kire vallhatnak azok, akik már a Ráday kezében voltak. Tizenöt-husz esztendő előtti bűncselekmények jöttek napfényre.

Ezért még a legtisztább ember is rettegésben volt és nem volt biztos, vajjon holnap nem viszik-e Szegedre, ha egy bent ülő haragosa boszúból bünt vall reá.

Mert ilyen eset, abban az időben igen sok megesett.

Elképzelhetjük most Andris napjait, a ki Ráday kiküldetése előtti időben is a lelkiismeretének örültje volt, hogy érezhette magát?

A Ráday névre felismerhetőleg mindenkor összeborzadt. Tudni akarta mindig, hogy már kiket vittek be egy ismerős név hallatára összeszedte minden emlékező tehetségét, hogy nem volt-e vele dolga?

A magyar átvette saját kormányzatát. A börtönök már jóval megnyitak, a menekültek haza jöttek és az angyal örült a nemzettel.

Talán nem is kellene megneveznünk azt a jóságos angyalt, ugysis minden magyar kitalálná, hogy az Felső-ges királyasszonyunk volt. *Aldott legyen az emléke.*

VII.

Ezen átalakulások 1849. évi karácsony tájától, a mely időről jelen elbeszélésünket megkezdjük, 18 év telt el. András a gyilkos azóta nagy ember lett.

Nyolcezer pengő forintja volt. Ezzel abban az időben sokat és nagyot lehetett kezdeni.

Hogy azonban feltűnést ne keltsen; a bűncselekménye után egy évre rá a tanyájától nem messze eső egy hatvan holdas tanyát bérelt ki. Azt ellátta gazdasági eszközökkel. A terményeknek az időben jó ára lévén, mindenki szerencsés embernek tartotta, a ki a saját szorgalmából és igyekezetéből jó módba képes magát felküzdeni.

Az állattenyésztésben is példát mutatott a szomszédjainak. Az ő csikói és ökrei tetemesen magasabb áron keltek el, mint a szomszédjaié.

1857-ik évben már nagyba vágta a fejszét. Palavicsini-féle 2000 holdas pusztát bérelt ki. De mert már az előbbi években nagygazda szerepet játszott, ebbeli szerencsésjét is mindenki természetesnek tartotta.

Irigye azonban annyi volt, mint a haja szála. Ez az emberi gyarlóság pedig akkor hágott tetőpontra, mi-

következményei. Egy radikális gyógyulás példáját írja nekünk Motard Gábor ur charmanti (Charente) 22 éves földmives.

— Egy év óta — írja — ideges és oly gyenge voltam, hogy kénytelen voltam munkámat félbeszakítani. Egész testem szenvedett és enyhülést nem találtam, míg a nekem ajánlott Pink-pilulákat nem kezdtem használni. Egy év telt el azóta és a legnagyobb meglepedésemre teljesen fölgyógyultam. Most én ajánlom a Pink-pilulákat minden szenvedőnek. Remélem, hogy levelem nyilvánosságra hozása sok embernek hasznos lesz. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárában, Budapest, Király-utca 12.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülben a farsangra:

Január 13. Jogászbál a Nemzeti Kaszinóban. — **Zsolnaygyári tűzoltók** bálja a Scholtz-sórházban. — Pécsi államvasuti műhelymunkások táncvigalma a Vigadóban.

Január 18. Fodrász ifjúság bálja a Vigadóban.

Január 20. Helyőrségi bál a Nemzeti Kaszinóban. — Hercenberger-féle zárestély a Vigadóban. — Pécs-budaikülvárosi kath. kör táncmulatsága a Scholtz-sórházban. — Munkásképző-egylet tánciskolájában (gyár-u. 7 sz.) farsangi táncvigalom.

Február 1. Hivatalsszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi-vendéglőben.

Február 10. Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. Pécs-baranyai sportegylet bálja Villányban a Vorlicsek-szállóban.

Február 14. Hercenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Helyőrségi táncestély a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Művészet, irodalom.

○ **Cifranymoruság.** Csiky Gergely örökbecsű színművét, a »Cifranymoruság«-ot tegnap láttuk Tiszay társulatától először. A közepes számú közönség, a kinek lelkületéből még nem halt ki a jóért, szépért s klasszikus-ért való lelkesedés, meg lehetett elégedve színészeink törekvésével és alakításával. Eltekintve a főbb szereplőktől, a legjobbat mégis *Sebestyén* Géza nyújtotta Csoma Bálint napidijas alakításával. Kabinet alakítást nyújtott és övé volt az est sikere. A darab mese-szövése Eszter körül bonyolódik, aki csak akkor

kezd az urát igazán szeretni, mikor már elvált tőle. Hadrik Anna játszotta Esztert és bár nem követte mindenütt a szerző intencióit, előadása jó volt. Bálnay Gusztáv számtanácsost *Könyves* Jenő játszotta és a karakterisztika számtanácsost kedvvel alakította. *Baróti* Irmát Bella szerepében láttuk, kedvesen játszott mindvégig. Tarcalit, a gazdag nábobot *Delli* Lajos alakította, de alakítása nélkülözötte az elevenséget. Nagyobb életkedvet kérnénk a színpadra vinni. Poprádi Endre a tolakodó és boszuálló párbajhős szerelmet *Sarlay* játszotta. Ellenszenves feladatát jól oldotta meg. Kisebbszerepekben *Bátosi, V. Ágh* Ilona, *Nádasy, Pásztor, Nagy* Vilma, *Sarlayné, Batosiné* nagyban hozzájárultak az előadás sikeréhez. Reméljük, hogy ha a »Cifranymoruság« páros bérletben is színrekerül, nagyobb közönség fogja végignézni, mert egy jó előadásban színre kerülő Csiky darabot a jó izlésű közönségnek elmulasztani nem szabad. (Np.)

○ **Bakóné Tömösvári Irma vendégfellepte.** A jövő hét folyamán érdekes vendége lesz színházunknak. Bakó Lászlóné lép föl, mint vendég. »A Nagy Galeotto« Echegaray drámájának Teodóra szerepében. A darabban fellép Bakó László is, a ki Don Juliant játsza és egyuttal rendezi is az előadást.

○ **Bródy Sándor Fehér Könyve.** Irodalmi eseményszámban adták hírül a lapok a magyar olvasóközönségnek, hogy *Bródy* Sándor »Fehér könyv« címen havonként egy könyvet ad ki, melyet maga ír, maga szerkeszt és maga lesz a kiadója is. És ismertették, di-

dőn az általa bérbe birtok eladóvá vált és András is a vevők közé állt s leolvasta a jószág kormányzó előtt a vételár husz százalékát, mint bánatpénzt.

A birtok ugyan nem lehet az övé, de a helyett, a *Wenkheim*-féle uradalomból két pusztát, egyenkint 2000 holdasat vett bérbe. És mind a két pusztán a leltár szerinti gazdasági felszerelést a marha-állományjal együtt átvette és azt készpénzzel ki is fizette.

És mégis minden földi szerencséje mellett András gazda nagyon boldogtalan volt.

Megvolt mindene, a mit csak az ő értelmiségéhez mért ember magának megkívánhat; mégis kerülte az embereket, a mennyire lehetett, feltűnés nélkül, mert minden- kiben az ő bűnének felfedezőjét látta.

Valóságos palotát építtetett magának a városban. Nagy uriasan butoroztatta be. De ő abban nem lakott, csak *Erzsók* asszony dominálta a házat azért, hogy a szobákat és a butorzatot tisztán tartsa.

Ha betekintett is ünnep vagy vasárnapon a városi portájára, alig fordult egyet-kettőt, szétnézett a szobákon, fogatott s visszahajtatott a pusztájára.

Ott legalább nem néznek a lelkébe úgy, mint a városban. Ott magával diskurálhat és komputust tarthat lelkiismeretével, nem látja senki.

Pedig *Hódmező-Vásárhelyt* sok szép özvegy asszony volt, a ki számot tartott a gazdag *Andrásra*, ezért is sietett ki a városból rendszeren, mert mindig akadt egy-egy ismerőse, a ki házasítani akarta.

Rá tukmálták, hogy még javakorbéli ember, mit

csinál a vagyonával, nincs kire hagyja, alapítson családot, akkor lesz csak boldog.

Az efféle prédikációk sokszor megingatták elhatározásában, de mindenre nemet intett fejével, magában pedig azt gondolta, »nem tehetem«.

Sokszor majd az eszt vesztette ott a pusztai magányban s ezerszer elmondta »Ur Isten! hogyan tehetném jóvá nagy bűnömet.«

Minden esztendőben volt egy napja, a melyen rá nem lehetett ismerni, emberi alakjára. Ez karácsonyestéje volt. Ezt a napot mindig a pusztán töltötte. Eleinte csak jött-ment, ki-be a pusztáján, mint a kit a lelkiismerete üldöz. A későbbi években senkihez sem szólt, bezárkózott szobájába. hangosan imádkozott, böjtölt s egész nap nem látta senki.

Régi cselédjei ezt már megszokták. De a hire elterjedt. Cselédjei elhíresztelték, hogy gazdájuk minden karácsony napján az eszt vesztí. Az emberek erre azt mondták: nagy bűn terheli annak az embernek a lelkét.

Karácsony ünnepein minden élő lelket, a kik szolgálatában álltak, gyónni és misére küldött; sirva kérve, mint a gyermek, hogy imádkozzanak érte is.

A dévaj cselédek pedig, nemhogy imádkoztak volna szerencsétlen gazdájukért, hanem eldicsekedtek véle a városban, hogy gazdájuk megest megbolondult.

Történt legyen pedig ez abban az időben, a mikor a provisorium alatt gomba módra annyira megsaporodtak a betyárok, hogy vakmerőségükkel már nemcsak a kocsin utazókat, hanem a vasuti vonatot is megállították és ebbeli virtuskodásokkal még a hetvenes évek elején a

csérték az új és magában álló vállalkozást, hozván annak első könyve tartalmából pompás ismertetéseket. Bródy Sándor nem t évek óta ismeri minden újságolvasó ember; tudja róla mindenki, hogy nemcsak regényeket ír, melyek eredetiségük és igazságuk jelességével, a stíl erősségével, a leírások festőiségével és az elbeszélés mesterei voltánál fogva maradandó becsűek, hanem erős oszlopa a napi sajtónak is és különösen művészeti dolgokban, mint kritikus, egyedül álló tekintély és főképp társadalmi kérdésekben, a nők és férfiak ismeretében sok tapasztalat és még több átélt esemény alapján olyan ítélkező, kinek ítéletére mindenki hallgat. Nos tehát ennyi hatalmas tulajdonság folytán jogosult Bródynak az a szándéka, hogy havonként egy könyvet írjon s abban hozzászóljon minden oly dologhoz, a mit a politika, társadalom, művészet, a nő élete, a férfi harcai s a mindennapi élet terén kiváló s olyant talál, amiről elmondhatja saját eszméit, saját véleményét. Jogosult ez a szándék és hisszük, hogy az olvasóközönség pártfogása révén meg lesz a diadala is. Mert diadalt kell aratnia a »Fehér könyv«-nek, a melynek januári kötete is tele van gyönyörködtető, tartalmas dolgokkal, nem is említve ama kiváló, nagyobb részt, mely már az elbeszélő és író művészet magaslatára emelkedik. És van egy előnye még ennek a könyvnek. Az, hogy szinte nélkülözhetővé teszi a társalgást. Ha egyedülletben, magányosságban olvassa az egyes közleményeket az ember, úgy tetszik, hogy tulajdonképpen nem is olvas, hanem valaki beszél neki ékes hangon, kedves modorban, a hegyi patakként csörgedező mondatfűzést szónoklattá varázsolva; beszél neki magáról a »Fehér könyv« céljáról; híres férfiakról; Wekerle Sándorról; egy korán elhalt újságíróról; a színházakról; az oroszok remekírójáról; a szerelemről és különös dolgokról. Közben elmond egy paraszti történetet, a művészet rutinjával megírva, hogy Erzsébet hogyan, miért és hol lett dada? S végül »Egy rossz asszony természetrajza« címmel egy regénybe kezd, melyet — miként ha társalogva mondaná el — e szóval szakít félbe:

— Folytatom.

Az érdekes könyv kötetenként 80 krajcárjával s negyedévre 2 frt 40 krért kapható bármely könyvtárban, vagy Bródy Sándornál Budapesten, (Lövölde-tér 3. sz.) Kiállítása is pompás, igazi szalonias.

○ A »Magyarország« hirszolgálatával, elevenségeivel ma a legjobb lap. Ma, mikor az ország csaknem minden nagyobb városával és ezenkívül Béccsel, Berliannel telefon összeköttetés létesül, a lap technikai előállítása is bámulatosan megváltozott. Minden hír, minden esemény rögtön továbbíttatik és a közönségnek nem kell többé várni, míg nagysokára értesül a politikai és közgazdasági élet összes fontosabb eseményeiről: a Magyarország mindent összefoglalva, hűséggel részletességgel hozza már az összes eseményeket és az ország legtávolabbi részeiben már a reggeli órákban értesíti a közönséget a történetekről. Azonkívül a Magyarország a legéberebb óra a nemzeti érdekeknek. Megmozgatja a tétlenséget, lelket önt a közömbös rétegekbe. Most egy éve egyedül állta a csatát egy romlott és erőszakos rendszer ellen. És ma is az a célja, hogy a folyamatban levő politikai átalakulás oly befejezésre jusson, a mely visszaadja a nemzetnek anyagi erői kímélését, egy tisztultabb kormányzat lehetőségét és az önmagával

való rendelkezés minden föltételét. A Magyarország legtöbb vezércikkét Bartha Miklós, az ország első publicistája írja. Ma nincs senki, aki a nemzet gondolkodását és az ország igaz érdekeit jobban felismeri és szebben tolmácsolni tudja. Kossuth Ferenc szintén a lap hasábjainak szenteli becses publicistikai működésének legjavát. A lapnak Holló Lajos orsz. képviselő a főszerkesztője, a ki a lapot nagy akaraterejével megteremtette és lankadatlan kitartásával felvirágoztatta. Felelős szerkesztő dr. Lovász Márton. A Magyarország előfizetési ára egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Legcélszerűbb az előfizetési pénzeket postautalványon küldeni a Magyarország kiadóhivatalába (Teréz-körut 19.)

Törvénykezés.

§ **Ügyfelek figyelmebe.** A pécsi királyi járásbírósnál 1900. évi január hó 1-ső napjától kezdve az egyezségi eljárásra és fizetési meghagyásra vonatkozó kérelmek és nyilatkozatok — valamint büntető ügyekben a szóbeli feljelentések felvételére — végül pénzek és pénzürtékeknek elnöki letétbe helyezésére vagy kiadására — a hét szombat napjának d. e. 9—10 órája tüzetik ki és pedig — a polgári és büntető ügyekben előterjesztett kérelmek, pénzek és értékek kiadása és elnöki letétbe helyezése a II. számú szobában — fizetési meghagyási ügyekben és egyezségi kísérletekben előterjesztett kérelmek a VIII. számú szobában fognak felvételni. A jegyzői irodák a felek és képviselőik részére ügybeadás és értesítés adása végett naponként d. e. 9—11 óráig és délután 3—4 óráig, ünnep és vasárnapokon pedig d. e. 10-től 11 óráig állanak nyitva. Ezen időn kívül a beadványok a gyűjtő szekrénybe helyezendők. A gyűjtő szekrény kiürítettik: Köznapiokon d. e. 11 órakor d. u. 4 órakor. Ünnep és vasárnapokon d. e. 10 órakor.

§ **Orgazda.** Disznókat akart venni Horváth Pál, zehi-pusztai lakos; éppen kapóra jött neki egy jó alkalom. Baumgartner János, Schvarz Jakab, almás-pusztai bérlő kanásza ajánlkozott ugyanis, hogy majd a gazdájától szerez, mert magának bizony nincs. Dictumfactum, Baumgartner tizenkét darab disznót adott el Horváth Pálnak, ki azokat haza is hajtotta. Persze a bérlő feljelentést tett, mire megindították mindkét bűnös ellen az eljárást. Azonban Schvarz Baumgartner elleni feljelentését visszavonta s így csakis Horváth Pál ellen tüzték ki mára a végtárgyalást, melyen orgazdaság miatt tizennégy napi fogházra és egyévi hivatalvesztésre el is ítélték. Az ítélet jogerős.

§ **Napszámosnó dús napszáma.** Sipos Jánosné, szül. Sipos Örsze sátoristyei lakost, lopás vétsége miatt az ellene mára kitűzött végtárgyaláson 8 napi fogházra ítélte a pécsi kir. törvényszék. A baj úgy esett meg ugyanis, hogy a múlt év aug. 31-én Sipos Jánosné napszámban volt Kölkeden Varga Sándor korcsmárosnál. Tett-vett az asszony, járt a keze, szája s a szeme egyaránt, no de nem is hiájában, csak az a kár, hogy ott is járt a szeme, még inkább a keze, a hol nem is lett volna szabad. Varga ugyanis a délelőtt folyamán pénzt tett az asztal fiókjába és azt nagyobb biztonság okáért be is zárta. Persze, Siposné ezt meglátva, sóvárgó pillantást vetett

azon bizonyos asztal felé. Ebéd után a korcsmáros szokása szerint lefeküdt s nyugodtan aludt. Ezt az időpontot használta fel a szorgalmas némbér. A szekrény tetején valahol talált egy kulcsot, mely az asztal fiókját is nyitotta. Kiemelni két darab tizest s ismét bezárni a fiókot, perc műve volt. A másik pillanatban már vigan folyt a munka tovább . . . egész estéig, a mikor Siposné illendően elbucsuzva nyugodtan haza ballagott. Alig ért azonban haza, jött utána a korcsmáros felesége s visszakövetelte a husz forintot, mit Sipos Jánosné át is adott. A napszámosnó fájdalmára azonban a korcsmáros bepanaszolta, minek eredménye lett a mai végtárgyaláson hozott jogerős ítélet.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A pécsi kir. törvényszék közhirre teszi, hogy Bein Ignácné szül. Paunc Henriette 27 éves izraelita vallásu, mohácsi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

T a n ü g y.

)(**Feltaláló asztalos.** Kóbor Mihály, mohácsi asztalosmester egy praktikus, fekete, álló, iskolai tablát talált fel, melyet a közoktatásügyi miniszter az iskolai tanszerek közé felvett. Az új tábla megrendelhető a feltalálónál.

Közgazdaság.

□ **Uj marharakodó.** A földmívelési miniszter a mohács—pécsi vasut vonalán Baranyavármegye területén fekvő Üszög állomást marharakodó állomásul engedélyezte.

□ **Az iskola hazafisága.** A székesfehérvári cisztercita főgimnázium tanári kara dicséretes mozgalmat indított a magyar ipar érdekében. A minap tartott tanári gyűlés határozatára ugyanis az igazgató a következő levelet írta a székesfehérvári könyvkereskedőknek: Minthogy az ifjúság körében igen sok külföldi gyártásu iskolai szer forog közkézen, a tanári testület e hónap 5-én tartott tanácskozmányán szükségesnek vélte határozatilag kimondani, hogy a tanuló ifjakat a magyar ipar pártolására buzdítani s magyar gyárakban készült iskolai szerek vásárlására fogja utasítani. E határozat alapján fölhívom cimzetteket, sziveskedjenek a raktáron levő hazai gyártásu és jó minőségű iskolai szerek jegyzékét az iskolai igazgatóságokhoz beküldeni, megnevezvén a gyárat, a honnan a cikkek beszeresztettek s megjelölvén a védőjegyet, mely a belföldi gyártás hitelességét igazolja. Székesfehérvár, 1900. január 6. Szenczy Győző főgimnáziumi igazgató. Vajha az ország valamennyi iskolája és egyéb intézménye követné a hazafias cisztercita papok példáját.

□ **A mezei munkások póttartaléka.** Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter a mezei munkások érdekében elrendelte, hogy a mezei munkásokat az aratási idő alatt ne hívják be gyakorlatra. A honvédelmi miniszter a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg elhatározta, hogy a póttartalékos mezei munkások január vagy február hónapban fognak gyakorlatra behivatni.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonból határozott formában jelentik, hogy *Melbuen tábornok megőrült.*

Párisba a „Matin” című újságnak azt írják, hogy a *boeroknak sikerült Ladysmithet elfoglalni*; az angolok azonban kivonulhattak a hegyek közé, hol megerősített állásuk van.

A londoni „Daily Mail”-nek jelentik, hogy az angolok vesztesége nyolcszáz ember és számos tiszt; a boeroké meghaladja a kétezret.

— **Török-perzsa konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy a török-perzsa határon komoly határkonfliktus történt, melyről azonban még nincsenek részletes adatok.

— **Politikai üldözések Törökországban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyból ismét két katonatiszt és egy előkelő polgárnak a fia szökött ki Franciaországba, hogy a hazájukbeli politikai üldözés alól szabaduljanak.

Két mohamedánt, kik a Kaukázusból érkeztek a török fővárosba, letartóztatták, mert komolyan gyanúsítják őket, hogy merényletet kíséreltek meg a szultán ellen.

Szerkesztői üzenet.

Regényfaló. Igaza van. Most folyó regényünk 27-dik oldalán (a jan. 8-diki számban) nem Olaszország, hanem Oláhország (Románia) olvasandó, mert 1854-ben az osztráknak nem Olasz, hanem Oláhországban volt figyelő hadserege. A tévedés sajtóhibából ered.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Berger Miksa Pécsett,
Király-utca 1. szám, a Zsiga-gyógyszertár mellett.

Ajánlja remek kivitelű báli czikkeit, ugymint selymek, selyemmel átszőtt kelmek, grenadinok, battisztok, himzett foárok stb.

Báli belépők

jutányos áron.

10005. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Ófalu községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi július hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1899. decz. hó 30-án.

Schill

kir. járásbíró.

I főnyeremény 100.000 kor. értéktárgy,
4 főnyeremény egyenkint 20.000 kor. értéktárgy stb.,

20% levonással készpénzben nyerhető
a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára rendezett

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

egyetlen sorsjegyével.

Minden sorsjegy még öt huzáson utánfizetés nélkül játszik, dacára annak egy sorsjegy ára

csak egy korona.

II-dik huzás visszavonhatlanul

már holnapután.

Sorsjegyeket ajánl a

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

kezelősege, a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára,

Budapest, IV., Kossuth-Lajos-utca 1.

továbbá az összes bankok, váltóházak, postahivatalok és a magy. kir. államvasutak személypénztárai és minden dohánytözsde.